

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 15. november 2010 (24.11)
(OR. en)**

16156/10

LIMITE

**DROIPEN 130
MIGR 115
CODEC 1248**

NOTE

fra: formandskabet

til: Coreper

Tidl. dok. nr.: 157575/10 DROIPEN 117 MIGR 110 CODEC 1142

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA

- Endelig udarbejdelse af tekstudkastet med henblik på at nå til enighed ved førstebehandling

Further to the submission by the Commission of the above proposal in March 2010 and the general approach of the Council reached at the Council (JHA) on 4 June 2010, the LIBE/FEMM Committees of the European Parliament adopted draft amendments to this initiative during an orientation vote held on 2 September 2010.

Subsequently, the Presidency, acting on behalf of the Council, entered into negotiations with representatives of the European Parliament and of the Commission with a view to reaching an agreement on the text in first reading.

Three trilogues took place on 14 September, 5 October and 27 October respectively. Each trilogue was prepared at Council level by the Working Party on Substantive Criminal Law (DROIPEN) on the basis of a table submitted by the Presidency comparing the positions of the institutions and submitting compromise proposals.

A fourth trilogue took place on 11 November. The position of the Council was prepared by JHA Counsellors and discussed in Coreper on 3 November 2010.

The Presidency submits in Annex a consolidated version of the text. Parts which are underlined indicate the changes compared to the Council general approach of 4 June 2010. **Parts which are underlined and in bold** indicate recent changes brought to the text.

The text contained in Annex is submitted to Coreper as a package for a final compromise with the European Parliament, bearing in mind that the vote on this file in the LIBE/FEMM committee is scheduled for 29-30 November 2010.

The Presidency is of the opinion that an agreement in first reading is possible and should be based on two elements.

1. Maintaining the Council position on major issues of substantive criminal law

As discussed previously in Coreper, the European Parliament insisted strongly from the start on four issues which were of fundamental importance for it:

- **The level of penalties** (Article 4): the Parliament insists on levels of 6 and 12 years whereas the Council cannot accept levels above 5 and 10 years;
- **The extraterritorial jurisdiction** (Article 9): the European Parliament insists on establishing jurisdiction for offences committed by an habitual resident, whereas Coreper clearly indicated that such extension is not acceptable and that there is no margin of manoeuvre;
- **The criminalisation of the users of services of trafficking in human beings** (Article 15(4)) which is requested by the Parliament but which most delegations strongly oppose;
- **The Anti-Trafficking Coordinator.**

These issues were crucial because they are related to fundamental principles of criminal law or raised institutional issues. Discussions in Council demonstrated that the first three issues were the primary source of concerns of delegations with regard to negotiations with the Parliament, including for future instruments in this sector. Following the mandate given to it by the Council's bodies, the Presidency has therefore firmly maintained the position of the Council on these first three points which soon made the negotiation very difficult.

At the last trilogue which took place on 11 November 2010, the Parliament made it very clear that an agreement on this instrument without any flexibility from the Council on these issues seemed difficult to achieve. However, the Parliament remained open to trying to find an adequate balance in the context of a package.

2. Finding a compromise on the Anti-Trafficking Coordinator

In the Stockholm Programme, the European Council invited “*the Council to consider establishing an EU Anti-Trafficking Coordinator (ATC) and, if it so decides, to determine the modalities therefore in such a way that all competences of the Union can be used in the most optimal way in order to reach a well coordinated and consolidated EU policy against trafficking*”. The Commission has already opened a vacancy for a high level post with a five years mandate for an ATC in its DG Home Affairs. The selection procedure will end in a few weeks.

For the European Parliament, the initiative taken by the Commission is not enough to ensure that an ATC is established on a permanent basis. Consequently, the European Parliament insists on creating a legal basis for the ATC through a specific Article in this Directive. The Presidency's attempts to limit references to the ATC to the recitals were rejected.

It is very clear that the only way to reach an agreement on this Directive, in the short or long term, especially without having to change the Council position on the three issues mentioned above, will imply to move in the direction of the Parliament, to some extent, on this key issue of the ATC.

Both the Council and the Commission insisted on the fact that the Directive is directed to Member States and that it is therefore not an appropriate instrument to regulate issues relating to the ATC itself. The Presidency is of the opinion that this position must be maintained and should constitute a red line for the Council.

This being said, the Presidency is also of the opinion that this still leaves some room for manoeuvre for a compromise ensuring sufficient visibility for the ATC in the operative part of the instrument without making this Directive a legal basis for the ATC.

The Presidency suggests to insert an Article 16a which would be drafted along the following lines:

“Article 16a

Coordination of the EU approach on trafficking in human beings

In order to contribute to a coordinated and consolidated approach of the European Union against trafficking in human beings, Member States shall facilitate the tasks of the Anti-Trafficking Coordinator (ATC). In particular Member States shall transmit to the ATC relevant information, including information referred to in Article 16, in order to enable the ATC to report [every two years] [on a regular basis] on the progress made in the fight against trafficking in human beings."

Other changes proposed by the Presidency following the last trilogue are highlighted in the Annex. The Presidency is of the opinion that these are of minor importance compared to the issues detailed above, but insists on the fact that they form part of the package.

The Presidency is of the opinion that the flexibility demonstrated by the European Parliament on the main substantive criminal law issues with a view to reaching a first reading agreement provides an opportunity that should be seized.

In the light of the above, Coreper is invited to accept the compromise package contained in the Annex.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om op-
hævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2,
og artikel 83, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter fremsendelse af forslaget til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Menneskehandel er en alvorlig forbrydelse, der ofte begås inden for rammerne af organiseret kriminalitet, og som udgør en grov overtrædelse af de grundlæggende rettigheder og er udtrykkeligt forbudt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. (...) Forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel er en prioritet for EU og medlemsstaterne.
- (1a) Dette direktiv indgår i en global indsats til bekæmpelse af menneskehandel, der omfatter aktioner, som inddrager tredjelande, jf. "det indsatsorienterede dokument om styrkelse af EU's eksterne dimension inden for bekæmpelse af menneskehandel - mod en global EU-indsats for bekæmpelse af menneskehandel". I denne forbindelse bør der også foretages aktioner i lande uden for EU, der er hjemlande for ofre, eller hvorfra ofrene overføres, med henblik på at skabe øget bevidsthed om problemet, mindske sårbarheden, støtte og bistå ofre, bekæmpe de underliggende årsager til menneskehandel og yde landene støtte til udvikling af egnet lovgivning til bekæmpelse af menneskehandel.
- (1b) Dette direktiv anerkender det kønsspecifikke ved fænomenet menneskehandel, og at kvinder og mænd ofte handles til forskellige formål. **Bistands- og støtteforanstaltninger bør derfor også være kønsspecifikke, hvor det er relevant.** Push- og pullfaktorerne kan være forskellige, alt efter hvilke sektorer der er berørt, såsom menneskehandel med henblik på udnyttelse i sexindustrien eller som arbejdskraft i f.eks. byggebranchen eller landbrugssektoren eller til privat hushjælp.
- (2) Den Europæiske Union har sat sig som mål at forebygge og bekæmpe menneskehandel og at beskytte ofrenes rettigheder. Med dette mål for øje blev Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel og EU's plan for bedste praksis, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel (EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1) vedtaget. (...) Endvidere er bekæmpelsen af menneskehandel en klar prioritet i Stockholmprogrammet, der er vedtaget af Det Europæiske Råd. Der bør overvejes andre foranstaltninger såsom støtte til udvikling af generelle fælles EU-indikatorer for, hvordan ofre for menneskehandel kan identificeres, gennem udveksling af bedste praksis mellem alle relevante aktører, navnlig offentlige og private sociale tjenesteydere.

- (2a) Medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder bør fortsat samarbejde for at forbedre bekæmpelsen af menneskehandel. I den henseende er det afgørende, at der er et tæt samarbejde på tværs af grænserne, herunder deling af informationer og bedste praksis, og en fortsat åben dialog mellem medlemsstaternes politi-, rets- og finansmyndigheder. Koordineringen af efterforskningen og retsforfølgelsen i sager om menneskehandel bør lettes gennem forstærket samarbejde med Europol og Eurojust, oprettelse af fælles efterforskningshold og gennemførelse af Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager.
- (2b) Medlemsstaterne bør tilskynde til og arbejde tæt sammen med organisationer i civilsamfundet, herunder anerkendte og aktive ngo'er på dette område, der arbejder med handlede personer, navnlig om politiske initiativer, oplysnings- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer samt overvågning og evaluering af virkningen af foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel.
- (3) Dette direktiv anvender en integreret, holistisk og menneskerettighedsorienteret tilgang til bekæmpelsen af menneskehandel, og ved gennemførelsen bør der tages hensyn til Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. En bedre forebyggelse og retsforfølgelse samt beskyttelse af ofrenes rettigheder er væsentlige formål med dette direktiv. Dette direktiv fastsætter desuden sammenhængsbestemte fortolkninger af de forskellige former for menneskehandel og har til formål at sikre, at hver enkelt form tackles med de mest effektive midler.
- (3a)** Børn er mere sårbare og derfor mere udsatte for at blive ofre for menneskehandel. Ved anvendelsen af dette direktivs bestemmelser skal der primært tages hensyn til barnets tarv i overensstemmelse med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

- (4) De Forenede Nationers protokol af 2000 til forebyggelse og bekæmpelse af samt straf for handel med mennesker, herunder særligt kvinder og børn, som supplerer De Forenede Nationers konvention om grænseoverskridende organiseret kriminalitet og Europarådets konvention af 2005 om indsatsen mod menneskehandel, er afgørende skridt på vejen til at forbedre det internationale samarbejde om bekæmpelse af menneskehandel. Det bør noteres, at Europarådets konvention indeholder et evalueringsorgan, bestående af Ekspertgruppen til Bekæmpelse af Menneskehandel (Greta) og komitéen af kontraherende parter. (...) Der bør tilskyndes til koordinering mellem internationale organisationer med kompetence til at bekæmpe menneskehandel, så dobbeltarbejde undgås.
- (4a) Dette direktiv berører ikke non-refoulement-princippet, jf. konventionen om flygtninges retsstilling af 28. juli 1951 (Genèvekonventionen), og det er i overensstemmelse med artikel 4 og artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (5) For at imødegå den seneste udvikling i fænomenet menneskehandel indfører dette direktiv et videre begreb for, hvad der bør betragtes som menneskehandel, end rammeafgørelse 2002/629/RIA, og det omfatter derfor flere former for udnyttelse. Inden for rammerne af dette direktiv bør tvunget tiggeri betragtes som en form for tvangsarbejde eller tvungen tjeneste som defineret i ILO-konventionen nr. 29 af 29. juni 1930 vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde. Derfor falder udnyttelse af tiggeri, herunder brug af en handlet, afhængig person til tiggeri, (...) kun ind under anvendelsesområdet for definitionen af menneskehandel, når alle elementerne i tvangsarbejde eller tvungne tjenester forekommer. På baggrund af den relevante retspraksis bør gyldigheden af et eventuelt samtykke til at udføre en sådan tjeneste vurderes i hvert enkelt tilfælde. Når det drejer sig om et barn, bør et eventuelt samtykke dog aldrig betragtes som gyldigt. "Udnyttelse af kriminelle aktiviteter" bør forstås som udnyttelse af en person til at begå bl.a. lommetyveri, butikstyveri, ulovlig narkotikahandel og andre lignende handlinger, der er strafbare og indebærer økonomisk vinding. Definitionen omfatter også menneskehandel med henblik på fjernelse af organer, hvilket udgør en grov krænkelse af den menneskelige værdighed og den fysiske integritet, samt andre former for adfærd (...) som f.eks. ulovlig adoption eller tvangsægteskab, for så vidt de indeholder de væsentlige bestanddele i menneskehandel.

- (6) Strafferammerne i dette direktiv afspejler medlemsstaternes stigende bekymring over udviklingen i fænomenet menneskehandel. Direktivet bygger derfor på Rådets konklusioner af 24.-25. april 2002 om den metode, der skal anvendes ved indbyrdes tilnærmelse af strafferetlige sanktioner, niveau 3 og 4. Når lovovertrædelsen begås under visse omstændigheder, f.eks. mod et særlig sårbart offer, bør straffen være strengere. Inden for rammerne af dette direktiv bør særlig sårbare personer mindst omfatte alle børn. Der kan også tages hensyn til andre faktorer ved vurderingen af, om et offer er sårbart, f.eks. køn, graviditet, helbredsforhold og handicap. Når lovovertrædelsen er særlig grov, f.eks. når offeret har været i livsfare, når der er anvendt grov vold som led i lovovertrædelsen såsom tortur, tvungen brug af narkotika/lægemidler, voldtægt eller andre alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold, eller når der på anden måde er forvoldt ofret alvorlig skade, bør dette føre til en særlig streng straf. Når der i dette direktiv henvises til overgivelse, bør en sådan henvisning fortolkes i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne. **Lovovertrædelsens grovhed bør tages i betragtning som led i fuldbyrdelsen af dommen.**
- (6a) Ved bekæmpelsen af menneskehandel bør der gøres fuld brug af de eksisterende instrumenter om beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold såsom FN-konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og tillægsprotokoller hertil, Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning, beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA af 26. juni 2001 om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold og Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold. Der bør **tilskyndes** til anvendelse af beslaglagte redskaber og beslaglagt udbytte fra de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, for at yde støtte til ofrets bi-stand og beskyttelse, herunder erstatning til ofre og støtte til EU's retshåndhævelsesmyndigheds grænseoverskridende bekæmpelse af menneskehandel.

- (7) Ofre for menneskehandel bør i overensstemmelse med grundprincipperne i de relevante medlemsstaters retssystemer beskyttes mod retsforfølgning eller straf for kriminelle aktiviteter, såsom brug af falske dokumenter, eller lovovertrædelser, som er omfattet af lovgivning om prostitution eller indvandring, som de er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af, at de var ofre for menneskehandel. Formålet med denne beskyttelse er at beskytte ofrenes menneskerettigheder, at undgå yderligere viktimisering og at tilskynde dem til at optræde som vidner under straffesager mod gerningsmændene. Denne beskyttelse udelukker ikke retsforfølgning eller straf for lovovertrædelser, som en person forsætligt har begået eller deltaget i.
- (8) For at sikre, at efterforskning og retsforfølgelse af menneskehandel fører til resultater, bør indledningen heraf principielt set ikke afhænge af ofrets anmeldelse eller anklage. Når (...) karakteren af handlingen gør det nødvendigt, bør det være muligt at retsforfølge i en tilstrækkelig lang periode, efter at ofret har nået myndighedsalderen. Varigheden af den tilstrækkelig lange periode bør fastsættes i overensstemmelse med national ret. De retshåndhævende embedsmænd og anklagemyndigheden bør have tilstrækkelig uddannelse, også med henblik på at fremme international retshåndhævelse og retsligt samarbejde. De af dem, der er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af disse forbrydelser, bør også have adgang til at bruge de efterforskningsmidler, der anvendes i sager angående organiseret kriminalitet og anden alvorlig kriminalitet; det kan omfatte opfangning af kommunikationer, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, og tilsyn med bankkonti og anden finansiel efterforskning.
- (9) For at sikre en effektiv retsforfølgning af internationale kriminelle grupper, der har lagt centrum for deres aktiviteter i en medlemsstat, og som udfører menneskehandel i tredjelande, bør det fastslås, hvem der har jurisdiktionskompetence med hensyn til denne menneskehandel, når gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, og lovovertrædelser begås uden for medlemsstatens område. Tilsvarende kan jurisdiktionskompetencen også fastslås, når gerningsmanden har sædvanligt opholdssted i en medlemsstat, ofret er statsborger eller har sædvanligt opholdssted i en medlemsstat, eller lovovertrædelser er begået til fordel for en juridisk person, der har hjemsted i en medlemsstat, og lovovertrædelser er begået uden for den pågældende medlemsstats område.

- (10) Medens Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder, indeholder bestemmelser om udstedelse af opholdstilladelser til ofre for menneskehandel, der er tredjelandstatsborgere, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område regulerer udøvelsen af retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område for EU-borgere og deres familier, herunder beskyttelse mod udvisning, indeholder dette direktiv særlige beskyttelsesforanstaltninger for alle ofre for menneskehandel. Dette direktiv omhandler derfor ikke betingelserne for deres ophold på medlemsstaternes område.
- (11) Ofre for menneskehandel bør kunne gøre effektiv brug af deres rettigheder. Ofrene bør derfor have adgang til at få bistand og støtte inden, under og et passende tidsrum efter straffesagen. Medlemsstaterne bør afsætte ressourcer til støtte for bistand til og beskyttelse af ofre. Den bistand og støtte, der ydes, bør omfatte mindst det minimum af foranstaltninger, der er nødvendigt for, at ofret kan komme sig og undslippe menneskesmuglerne. Den praktiske gennemførelse af foranstaltningerne bør på grundlag af en konkret vurdering, der foretages efter de nationale regler, tage hensyn til den pågældende persons vilkår, kulturelle baggrund og behov. Der bør ydes bistand og støtte til en person, så snart der er rimelig grund til at tro, at den pågældende har været offer for menneskehandel, uanset om den pågældende er villig til at optræde som vidne. I sager, hvor ofret ikke har lovligt ophold i medlemsstaten, bør bistanden og støtten ydes ubetinget, i det mindste under betænkningstiden. Hvis den pågældende, efter at identifikationsprocessen er afsluttet, eller betænkningstiden er udløbet, ikke anses for at være berettiget til en opholdstilladelse og ikke på anden måde har lovligt ophold i landet, eller hvis ofret har forladt medlemsstatens område, er den pågældende medlemsstat ikke forpligtet til fortsat at yde bistand og støtte til den pågældende i henhold til dette direktiv. Om nødvendigt bør bistanden og støtten fortsætte i en passende periode efter straffesagen, f.eks. hvis ofret er under lægelig behandling på grund af alvorlige fysiske eller psykiske følger af forbrydelsen, eller hvis ofrets sikkerhed er i fare på grund af hans eller hendes forklaringer under straffesagen.

- (12) Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager opstiller en række rettigheder for ofre under straffesager, herunder retten til beskyttelse og erstatning. Derudover bør ofre for menneskehandel straks have adgang til juridisk rådgivning og, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, advokatbistand, herunder med henblik på at rejse erstatningskrav. En sådan retshjælp kan også ydes af de kompetente myndigheder med henblik på at rejse erstatningskrav over for medlemsstaten. Formålet med den juridiske rådgivning er at give ofrene mulighed for at blive informeret og få råd om de forskellige muligheder, de har. Juridisk rådgivning bør ydes af en person, der har modtaget den fornødne juridiske uddannelse uden nødvendigvis at være advokat. Juridisk rådgivning og, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, advokatbistand bør ydes gratis, i det mindste når ofret ikke har tilstrækkelige økonomiske midler på en måde, der er i overensstemmelse med medlemsstaternes interne procedurer. Da særligt børneofre sjældent vil have disse midler, vil juridisk rådgivning og advokatbistand under straffesagen i praksis (...) være gratis for dem. Endvidere bør ofre på grundlag af en konkret risikovurdering foretaget efter de nationale procedurer beskyttes mod gengældelse, intimidering og risikoen for igen at blive offer for menneskehandel.
- (13) Ofre for menneskehandel, der allerede er blevet udsat for det misbrug og den nedværdigende behandling, menneskehandel normalt indebærer, såsom seksuel udnyttelse, voldtægt, slaverilignende forhold eller fjernelse af organer, bør beskyttes mod sekundær viktimisering og yderligere traumer under straffesagen. Unødvendig gentagelse af afhøringer under efterforskningen, retsforfølgningen og domsforhandlingen bør undgås, f.eks. ved fremlæggelse hurtigst muligt under retsforhandlingerne af videooptagelser af sådanne afhøringer, hvor det er relevant. Med henblik herpå bør ofre for menneskehandel modtage en behandling, der passer til deres individuelle behov, under efterforskningen af forbrydelsen og straffesagen. Den konkrete vurdering af behovene bør inddrage omstændigheder som alder, graviditet, helbred, handicap og andre personlige forhold samt de fysiske og psykiske følger af de kriminelle aktiviteter, ofret har været udsat for. Om og hvordan behandlingen skal ske, må afgøres i hvert enkelt tilfælde i overensstemmelse med det i national ret fastsatte grundlag og med regler for de judicielle myndigheders skønsbeføjelse, praksis og retningslinjer.

(13a) Bistands- og støtteforanstaltningerne bør ydes til ofre på grundlag af information og samtykke. Ofrene bør derfor informeres om de vigtige aspekter af disse foranstaltninger, og foranstaltningerne bør ikke påtvinges ofre. Hvis et offer afslår bistands- eller støtteforanstaltninger, bør dette ikke medføre forpligtelser for den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder med hensyn til at stille alternative foranstaltninger til rådighed for ofret.

(14) Ud over de foranstaltninger, som alle ofre for menneskehandel har adgang til, bør medlemsstaterne sikre, at børneofre har adgang til særlig bistand og støtte og særlige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger bør ydes under hensyn til barnets tarv og i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder. Såfremt der hersker usikkerhed om alderen på en person, der har været offer for menneskehandel, og der er grund til at tro, at den pågældende er under 18 år, bør personen antages at være et barn, og det skal straks modtage bistand, støtte og beskyttelse. Bistand og støtte til børneofre bør sigte mod at rehabilitere barnet fysisk og psykosocialt og at finde en varig løsning for det. Adgang til uddannelse vil hjælpe børn til at blive reintegreret i samfundet. Da børneofre er særlig sårbare, bør der kunne træffes yderligere beskyttelsesforanstaltninger til at beskytte dem under de afhøringer, der udgør en del af efterforskningen af forbrydelsen og straffesagen.

(14a) Der bør rettes særlig opmærksomhed mod uledsagede børn, som er ofre for menneskehandel, da de har brug for særlig bistand og støtte som følge af deres særligt sårbare situation. Fra det øjeblik et uledsaget barn, der er offer for menneskehandel, identificeres, og indtil der findes en varig løsning, bør medlemsstaterne anvende modtagelsesforanstaltninger vedrørende barnets behov og sikre, at de relevante retsgarantier finder anvendelse. Der bør træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der, hvor det er relevant, udpeges en værge og/eller en repræsentant for den mindreårige for at varetage hans eller hendes tarv. Der bør hurtigst muligt træffes en afgørelse om fremtiden for hvert uledsaget barn, der er offer for menneskehandel, med henblik på at finde varige løsninger baseret på en konkret vurdering af barnets tarv, som bør være det primære hensyn. En varig løsning kan f.eks. være tilbagesendelse og reintegration i hjemlandet eller tilbagesendelseslandet, integration i værtssamfundet, tildeling af international status eller tildeling af anden status i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning.

(14b) Når der i overensstemmelse med dette direktiv bør udpeges en værge og/eller en repræsentant for et barn, kan disse roller varetages af samme person eller af en juridisk person, en institution eller en myndighed.

- (15) Medlemsstaterne bør indføre en politik eller føre en styrket politik til forebyggelse af menneskehandel, der omfatter foranstaltninger til at modvirke og begrænse den efterspørgsel, der giver anledning til alle former for udnyttelse, og foranstaltninger til at begrænse risikoen for, at folk bliver ofre for menneskehandel, gennem forskning, oplysning, bevidstgørelse og uddannelse. I disse initiativer bør medlemsstaterne inddrage kønsperspektiver og se særligt på børns rettigheder. Alle offentligt ansatte, der vil kunne komme i kontakt med ofre eller mulige ofre for menneskehandel, bør have tilstrækkelig uddannelse i at identificere ofre og behandle dem rigtigt. Denne uddannelsesforpligtelse (...) bør fremmes for medlemmer af følgende forskellige kategorier, når de vil kunne komme i kontakt med ofre: politibetjente, grænsevagter, ansatte i indvandringsmyndigheder, offentlige anklagere, advokater, dommere og andet retspersonale, ansatte i arbejdstilsynet, socialt personale, personer, der arbejder med børn, sundhedspersonale og konsulært personale, men vil – afhængigt af de lokale omstændigheder – også kunne omfatte andre grupper af offentligt ansatte, der vil kunne få med ofre for menneskehandel at gøre i forbindelse med deres arbejde.
- (16) Direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, indeholder bestemmelser om straffe for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, når arbejdsgiveren, selv om han ikke er blevet tiltalt eller dømt for menneskehandel, benytter arbejde eller tjenester, der er aftvunget en person, med viden om, at den pågældende er offer for menneskehandel. Medlemsstaterne bør endvidere overveje muligheden for at straffe personer, som bruger tjenester, der er aftvunget et offer, med viden om, at den pågældende er offer for menneskehandel. Denne yderligere kriminalisering kunne omfatte arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i landet, og EU-statsborgere samt købere af seksuelle ydelser fra et hvilket som helst offer for menneskehandel, uanset den pågældendes nationalitet.

(17) Medlemsstaterne bør oprette nationale overvågningssystemer, såsom nationale rapportører eller tilsvarende ordninger, som de finder egnet i deres interne organisation, under hensyn til, at der bør være en minimumstruktur med nærmere fastlagte opgaver med henblik på at foretage vurderinger af tendenser i menneskehandlen, udarbejde statistikker, måle resultaterne af aktionerne til bekæmpelse af menneskehandel og regelmæssigt aflægge rapport. Disse nationale rapportører eller tilsvarende ordninger er allerede konstitueret i et uformelt EU-netværk oprettet ved Rådets konklusioner af 4. juni 2009. (...) Koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel (...) vil kunne deltage i arbejdet i dette netværk, der sikrer Unionen og dens medlemsstater objektive, pålidelige, sammenlignelige og opdaterede strategiske oplysninger på området menneskehandel og udveksler erfaringer og bedste praksis på området forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel på EU-plan. Europa-Parlamentet bør have ret til at deltage i de nationale rapportørers eller tilsvarende ordningers fælles aktiviteter.

(17a) For at evaluere resultaterne af aktionerne til bekæmpelse af menneskehandel bør EU fortsat udvikle sit arbejde med metodologier og dataindsamlingsmetoder med henblik på at udarbejde sammenlignelige statistikker.

(17b) For at udvikle en konsolideret EU-tilgang til bekæmpelse af menneskehandel med sigte på yderligere styrkelse af EU's og medlemsstaternes engagement og indsats for at forebygge og bekæmpe fænomenet bør medlemsstaterne lette opgaverne for EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel, der f.eks. kan omfatte forbedring af koordinationen og sammenhængen mellem EU-institutionerne og EU-agenturerne samt med medlemsstaterne og de internationale aktører, bidrag til udarbejdelse af eksisterende eller nye EU-politikker i forbindelse med bekæmpelse af menneskehandel eller rapportering til de europæiske institutioner.

(18) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning bør medlemsstaterne tilskyndes til, både i egen og Unionens interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktivet og gennemførelsesforanstaltningerne.

- (19) Målet med dette direktiv, nemlig at bekæmpe menneskehandel, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne bedre gennemføres på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 3 og 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. sidstnævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (20) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder den menneskelige værdighed, forbuddet mod slaveri, tvangsarbejde og menneskehandel, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, børns rettigheder, retten til frihed og sikkerhed, ytrings- og informationsfriheden, beskyttelse af personoplysninger, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelser og straffe. Dette direktiv tilsigter især at sikre, at disse rettigheder og principper respekteres fuldt ud, og skal gennemføres i overensstemmelse med dem.
- (21)¹ I medfør af artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹ Betragtning 21 afspejler henholdsvis IE's, UK's og DK's stilling.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltagende Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv har til formål at fastsætte minimumsregler for afgrænsningen af lovovertrædelser og straffe i forbindelse med menneskehandel. Det har endvidere til formål at indføre fælles bestemmelser under hensyn til kønsperspektivet med henblik på i højere grad at forebygge denne form for kriminalitet og beskytte ofre.

Artikel 2

Lovovertrædelser i forbindelse med menneskehandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende forsætlige handlinger er strafbare:
Rekruttering, transport, overførsel, husly til eller modtagelse af en person, herunder udveksling eller overdragelse af kontrol over den pågældende, ved trusler eller ved brug af magt eller andre former for tvang, ved bortførelse, ved bedrag, ved svig, ved misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ved, at der ydes eller modtages betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har kontrol over en anden person, med henblik på udnyttelse.
2. Der foreligger en sårbar stilling, når den pågældende ikke har noget reelt eller acceptabelt alternativ til at finde sig i misbruget.
3. Udnyttelse skal mindst omfatte udnyttelse af andres prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde eller tvungen tjeneste, herunder tiggeri, slaveri og slaverilignende forhold, trældom eller udnyttelse af kriminelle aktiviteter eller fjernelse af organer.
4. Den omstændighed, at et offer for menneskehandel har givet sit samtykke til udnyttelsen, hvad enten denne er tilsigtet eller reel, er uden betydning, hvis der er gjort brug af et af de i stk. 1 nævnte midler.

5. Hvis adfærden i stk. 1 involverer et barn, er der tale om strafbar menneskehandel, selv om der ikke er gjort brug af nogen af de i stk. 1 nævnte midler.
6. I dette direktiv forstås ved "barn" enhver person under atten år.

Artikel 3

Anstiftelse, medvirken, tilskyndelse og forsøg

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at anstiftelse af, medvirken i og tilskyndelse til samt forsøg på at begå en af de i artikel 2 omhandlede lovovertrædelser er strafbart.

Artikel 4

Straffe

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 2 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst fem år.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lovovertrædelserne i artikel 2 kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, når de er begået under en eller flere af følgende omstændigheder:
 - a) lovovertrædelsen er begået mod et offer, der er særlig sårbart, hvilket i forbindelse med dette direktiv omfatter mindst alle børneofre
 - b) lovovertrædelsen er begået inden for en kriminel organisation i betydningen i rammeafgørelse 2008/841/RIA
 - c) lovovertrædelsen har forsætligt eller groft uagtsomt bragt barnet i livsfare
 - d) lovovertrædelsen er begået med brug af grov vold, eller offeret blev forvoldt særlig alvorlig skade ved lovovertrædelsen.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at det forhold, at lovovertrædelsen er begået af en embedsmand i det offentlige under udførelsen af dennes opgaver, betragtes som en skærpende omstændighed.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 nævnte lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som kan medføre overgivelse.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for lovovertrædelser i artikel 2 og 3, som for at skaffe dem vinding begås af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:
 - a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person,
 - b) beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) beføjelse til at udøve intern kontrol.
2. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 for at skaffe den juridiske person vinding.
3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til lovovertrædelserne i artikel 2 og 3.
4. I dette direktiv forstås ved "juridisk person" enhver enhed, der har retssubjektivitet i henhold til den lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser eller offentligretlige internationale organisationer.

Artikel 6

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 5, stk. 1 og 2, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal omfatte strafferetlige eller andre bøder og kan omfatte andre sanktioner såsom:
 - a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
 - b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
 - c) anbringelse under retsligt tilsyn
 - d) likvidation efter retskendelse
 - e) midlertidig eller permanent lukning af forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen.

Artikel 6a

Beslaglæggelse og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres kompetente myndigheder har ret til at beslaglægge og konfiskere redskaber og udbytte fra de i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 7

Manglende retsforfølgning af eller manglende anvendelse af straffe over for ofret

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med grundprincipperne i deres retssystemer de nødvendige foranstaltninger til at give deres kompetente nationale myndigheder beføjelse til at undlade at retsforfølge eller straffe ofre for menneskehandel i forbindelse med deres indblanding i kriminelle aktiviteter, som de er blevet tvunget til at begå som en direkte følge af, at de har været udsat for en af de i artikel 2 nævnte handlinger.

Artikel 8

Efterforskning og retsforfølgning

1. Medlemsstaterne sikrer, at efterforskning af lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 og retsforfølgning heraf ikke er afhængig af ofrets anmeldelse eller anklage, og at en straffesag kan fortsætte, selv om ofret trækker sin forklaring tilbage.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der, når (...) karakteren af handlingen gør det nødvendigt, kan ske retsforfølgning for lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 i tilstrækkelig lang tid, efter at ofret har nået myndighedsalderen.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder eller tjenester med ansvar for at efterforske eller retsforfølge lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 er uddannede hertil.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, enheder og tjenester med ansvar for at efterforske eller retsforfølge lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 kan anvende effektive efterforskningsmetoder som dem, der bruges i sager angående organiseret kriminalitet eller andre alvorlige forbrydelser.

Artikel 9

Jurisdiktionskompetence

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastslå deres jurisdiktionskompetence med hensyn til lovovertrædelserne i artikel 2 og 3, når
 - a) lovovertrædelserne helt eller delvis er begået i den pågældende medlemsstat, eller
 - b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat.
2. Medlemsstater underretter Kommissionen, når de beslutter at fastslå yderligere jurisdiktionskompetence over en af de i artikel 2 og 3 nævnte lovovertrædelser, der er begået uden for deres område, f.eks. når

- a) lovovertrædelsen er begået mod en af deres statsborgere eller mod en person, der har sædvanligt opholdssted i den pågældende medlemsstat, eller
 - b) lovovertrædelsen er begået for at skaffe en juridisk person, som har hjemsted i den pågældende medlemsstat, vinding, eller
 - c) gerningsmanden har sædvanlig opholdssted i den pågældende medlemsstat.
3. Med henblik på retsforfølgning for lovovertrædelserne i artikel 2 og 3, når de er begået uden for den pågældende medlemsstats område, skal hver medlemsstat i sager nævnt i stk. 1, litra b, og eventuelt i sager nævnt i stk. 2, træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dens jurisdiktionskompetence ikke er betinget af, at
- a) handlingerne er strafbare lovovertrædelser på gerningsstedet, eller
 - b) der kun kan ske retsforfølgning på grundlag af en anmeldelse, som ofret har indgivet på gerningsstedet, eller efter en anmeldelse fra den stat, hvor lovovertrædelsen blev begået.

Artikel 10

Bistand og støtte til ofre for menneskehandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ofre får bistand og støtte før, under og i et passende tidsrum efter straffesagen, så de kan udøve deres rettigheder i henhold til rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager og i henhold til dette direktiv.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der straks ydes bistand og støtte til personer, som de kompetente myndigheder har rimelig grund til at tro kan have været offer for en af lovovertrædelserne i artikel 2 og 3.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bistand og støtte til ofret ikke gøres betinget af, at vedkommende er rede til at (...) samarbejde under den strafferetlige efterforskning, retsforfølgningen og domsforhandlingen, uden at dette dog berører Rådets direktiv 2004/81/EF af 29. april 2004 om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder, eller lignende nationale regler.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at oprette egnede ordninger med henblik på tidligt at identificere ofre og yde dem bistand og støtte i samarbejde med de relevante støtteorganisationer.
5. De i stk. 1 og 2 nævnte bistands- og støtteforanstaltninger skal ydes på grundlag af information og samtykke og skal mindst omfatte sikring af en levestandard, der kan dække ofrenes fornødenheder gennem foranstaltninger såsom passende og sikker indkvartering og materiel bistand samt den nødvendige lægehjælp, herunder psykologisk bistand, rådgivning og information, og, hvor det er relevant, oversættelse og tolkning.
6. Den i stk. 5 omhandlede information skal, hvor det er relevant, omfatte information om en betænkningstid og en restitueringsperiode i medfør af direktiv 2004/81/EF¹ og information om muligheden for at indrømme international beskyttelse i medfør af Rådets direktiv 2004/83/EF² og Rådets direktiv 2005/85/EF³ og i medfør af internationale instrumenter eller lignende nationale regler.
7. Medlemsstaterne skal tage vare på ofre med særlige behov, der navnlig skyldes graviditet, helbredsforhold, handicap, mentale eller psykiske forstyrrelser eller alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold.

¹ Rådets direktiv 2004/81/EF om udstedelse af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder.

² Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse.

³ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne.

Beskyttelse af ofre for menneskehandel under efterforskningen og straffesagen

1. Beskyttelsesforanstaltningerne i denne artikel finder anvendelse ud over de rettigheder, der er fastsat i rammeafgørelse 2001/220/RIA.
2. Medlemsstaterne sikrer, at ofre for menneskehandel straks får adgang til juridisk rådgivning og, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, til advokatbistand, herunder med henblik på at rejse erstatningskrav. Juridisk rådgivning og advokatbistand skal være gratis, når offeret ikke har tilstrækkelige økonomiske midler. (...)
3. Medlemsstaterne sikrer, at ofre for menneskehandel får passende beskyttelse ud fra en konkret risikovurdering, bl.a. ved at få adgang til vidnebeskyttelsesprogrammer (...) eller andre tilsvarende foranstaltninger, hvis det er relevant og i overensstemmelse med det i national ret eller i nationale procedurer fastsatte grundlag.
4. Medlemsstaterne skal, uden at dette dog indebærer en begrænsning i forsvarets rettigheder, på grundlag af de kompetente myndigheders konkrete vurdering af ofrets personlige omstændigheder sikre, at ofrene for menneskehandel modtager særlig behandling med henblik på at forebygge sekundær viktimisering ved så vidt muligt, på de i national ret fastsatte betingelser og i overensstemmelse med reglerne om rettens skøn, praksis eller retningslinjer, at undgå:
 - a) unødvendig gentagelse af afhøringer under efterforskningen, retsforfølgningen og domsforhandlingen
 - b) visuel kontakt mellem ofre og gerningsmænd, herunder under aflæggelse af vidnesbyrd, såsom afhøringer og krydsforhør, ved hjælp af passende midler, herunder ved brug af egnet kommunikationsteknologi
 - c) afgivelse af vidneforklaring uden dørlukning
 - d) unødvendig udspørgen om privatlivets forhold.

Artikel 12

Almindelig bestemmelse om bistand, støtte og beskyttelsesforanstaltninger for børn, der har været ofre for menneskehandel

1. Børn, der har været ofre for menneskehandel, skal have bistand, støtte og beskyttelse (...).
Ved anvendelsen af dette direktivs bestemmelser tages der primært hensyn til barnets tarv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at det, såfremt der hersker usikkerhed om alderen på den person, der har været offer for menneskehandel, og der er grund til at formode, at personen er et barn, antages, at personen er et barn, så det straks kan få adgang til bistand, støtte og beskyttelse i overensstemmelse med artikel 13 og 14.

Artikel 13

Bistand og støtte til børneofre (...)

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige foranstaltninger til at bistå og støtte børn, der har været ofre for menneskehandel, på kort og lang sigt i deres fysiske og psykosociale rehabilitering træffes efter en konkret vurdering af de særlige forhold, der gør sig gældende for det enkelte barneoffer, og under hensyntagen til barnets ønsker, behov og problemer, for at finde en varig løsning for barnet. Inden for en rimelig tid giver medlemsstaterne børn, der har været ofre for menneskehandel, og børn af ofre, der modtager bistand og støtte efter artikel 10, adgang til uddannelse i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret.
- 1a. Medlemsstaterne udpeger en værge og en retlig repræsentant for et barn, der har været offer for menneskehandel, så snart han/hun er identificeret af myndighederne, når indehaverne af forældremyndigheden i henhold til national ret ikke kan varetage barnets tarv og/eller ikke kan repræsentere barnet på grund af en interessekonflikt mellem dem og barneofret.

2. Medlemsstaterne træffer, hvor det er relevant og muligt, foranstaltninger til at yde bistand og støtte til familien til det barn, der har været offer for menneskehandel, når familien befinder sig på medlemsstatens område. Navnlig anvender medlemsstaterne artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA på familien, når det er hensigtsmæssigt og muligt.
3. Denne artikel finder anvendelse samtidig med artikel 10.

Artikel 14

Beskyttelse af børn, der har været ofre for menneskehandel, under efterforskningen og straffesagen

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder under efterforskningen og under straffesagen, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, udpeger en repræsentant for det barn, der har været offer for menneskehandel, når indehaverne af forældremyndigheden i henhold til national ret ikke kan repræsentere barnet på grund af en interessekonflikt mellem dem og barneofret.
 - 1a. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, at børneofre straks får adgang til juridisk rådgivning og til gratis advokatbistand, herunder med henblik på at rejse erstatningskrav, medmindre de har tilstrækkelige økonomiske midler.
2. Medlemsstaten skal, uden at dette dog indebærer en begrænsning i forsvarets rettigheder, træffe de nødvendige foranstaltninger til under retssager vedrørende lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 at sikre, at
 - a) afhøring af barneofret finder sted uden ugrundet ophold, efter at forholdene er blevet anmeldt til de kompetente myndigheder
 - b) afhøring af barneofret om nødvendigt finder sted i lokaler, der er indrettet eller tilpasset til formålet

- c) afhøring af barneofret om nødvendigt foretages af eller gennem personer, der er uddannet til formålet
 - d) alle afhøringer af barneofret foretages af de samme personer, hvis det er muligt og hensigtsmæssigt
 - e) antallet af afhøringer begrænses mest muligt, og at afhøring kun foretages, hvis det er strengt nødvendigt for straffesagen
 - f) barneofret kan ledsages af sin repræsentant eller eventuelt af en voksen efter eget valg, medmindre der er truffet en begrundet beslutning om, at den pågældende ikke kan ledsage barnet.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle afhøringer af barneofret eller om nødvendigt af et barnevidne i forbindelse med efterforskningen af lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 kan videooptages, og at disse videooptagelser af afhøringen kan benyttes som bevismateriale i straffesagen i overensstemmelse med national lovgivning.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at retten i straffesager vedrørende lovovertrædelserne i artikel 2 og 3 kan træffe afgørelse om, at
- a) retsmødet skal finde sted for lukkede døre
 - b) barneofret kan afhøres i retslokalet uden at være til stede, navnlig ved hjælp af dertil egnet kommunikationsteknologi.
5. Denne artikel finder anvendelse samtidig med artikel 11.

Artikel 14a

Bistand og støtte til samt beskyttelse af uledsagede børn, der har været ofre for menneskehandel

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de særlige foranstaltninger til at bistå og støtte børn, der har været ofre for menneskehandel, som omhandlet i artikel 13, stk. 1, tager hensyn til det uledsagede barneoffers personlige og særlige omstændigheder.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at finde en varig løsning baseret på en konkret vurdering af barnets tarv.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der, hvor det er relevant, udpeges en værge for uledsagede børn, der har været ofre for menneskehandel.
4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de kompetente myndigheder under efterforskningen og straffesagen, i overensstemmelse med ofres rolle i det relevante retssystem, udpeger en repræsentant, hvis barnet er uledsaget eller adskilt fra sin familie.
5. Denne artikel finder anvendelse samtidig med artikel 13 og 14.

Artikel 14b

Erstatning til ofre

Medlemsstaterne sikrer, at ofre for menneskehandel får adgang til eksisterende erstatningsordninger for ofre for forsætlige voldsforbrydelser.

Artikel 15

Forebyggelse

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger såsom uddannelse til at modvirke og begrænse den efterspørgsel, der giver anledning til alle former for udnyttelse i forbindelse med menneskehandel.
2. Medlemsstaterne iværksætter egnede aktioner, herunder via internettet bl.a. oplysnings- og bevidstgørelseskampagner, forsknings- og uddannelsesprogrammer, eventuelt i samarbejde med relevante organisationer i civilsamfundet og andre interessenter, med henblik på at øge bevidstheden om problemet og begrænse risikoen for, at folk, navnlig børn, bliver ofre for menneskehandel.
3. Medlemsstaterne fremmer regelmæssig uddannelse af offentligt ansatte, som vil kunne komme i kontakt med ofre og potentielle ofre for menneskehandel, f.eks. politibetjente, i at identificere og behandle ofre og potentielle ofre for menneskehandel.

3a. (...)

4. For at forebygge og bekæmpe menneskehandel mere effektivt ved at modvirke efterspørgslen overvejer medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at gøre det strafbart at bruge tjenester i forbindelse med den i artikel 2 nævnte udnyttelse med viden om, at den pågældende er offer for en af lovovertrædelserne i artikel 2.

Artikel 16

Nationale rapportører eller tilsvarende ordninger

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at indføre nationale rapportører eller tilsvarende ordninger. Opgaverne, der skal udføres efter disse ordninger, omfatter vurdering af tendenser i menneskehandelen, måling af resultaterne af aktioner til bekæmpelse af menneskehandel, herunder indsamling af statistikker i tæt samarbejde med de relevante organisationer i civilsamfundet, der er aktive på dette område, og aflæggelse af rapport. (...)

Artikel 16a

Koordination af EU-tilgangen til menneskehandel

For at bidrage til en koordineret og konsolideret EU-tilgang til bekæmpelse af menneskehandel skal medlemsstaterne lette opgaverne for koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel. Medlemsstaterne skal navnlig tilsende koordinatoren relevante oplysninger, herunder de i artikel 16 omhandlede oplysninger, så koordinatoren [hvert andet år] [regelmæssigt] kan aflægge rapport om de fremskridt, der gøres i bekæmpelsen af menneskehandel.

Artikel 17

Ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA

Rammeafgørelse 2002/629/RIA om bekæmpelse af menneskehandel ophæves i forhold til de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv¹, idet dette dog ikke berører medlemsstaternes forpligtelser for så vidt angår fristerne for gennemførelse i national ret.

I forhold til de medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af dette direktiv, gælder henvisninger til den ophævede rammeafgørelse som henvisninger til dette direktiv.

¹ Indsat på anmodning af Rådets Juridiske Tjeneste.

Artikel 18

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest to år EFTER VEDTAGELSEN.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de bestemmelser, som gennemfører de forpligtelser, der pålægges dem i medfør af dette direktiv, i deres nationale lovgivning.
3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Rapportering

1. Kommissionen forelægger senest to år efter fristen i artikel 18 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dette direktiv, herunder en beskrivelse af de foranstaltninger, der anvendes i henhold til artikel 15, stk. 4, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.
2. Kommissionen forelægger senest [... år efter vedtagelsen] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, hvilken indvirkning den eksisterende nationale lovgivning, der gør det strafbart at bruge tjenester i forbindelse med udnyttelse af menneskehandel, har haft på forebyggelsen af menneskehandel, om nødvendigt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 20
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 21
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand
